

Transgender, Wetenschap, de Bijbel en genderdysforie

Alle rechten ©2023 www.Bijbelstudie.Info

De laatste jaren is het ‘not done’ om een mening te hebben die ingaat tegen de zogenaamde *consensus* dat iedereen die zich identificeert als zijnde van een bepaald geslacht daar ook toe behoort.

Zelfs diverse wetenschappers en (universitaire) docenten die zich hierover uitspraken zijn “gecancelled” en [hun baan kwijt geraakt](#) omdat ze niet inclusief danwel divers genoeg waren in de ogen van de studenten, collega’s en pers.

Angst onder christenen

Ook christenen zijn, onder druk van de Lhbt+ beweging, bang om zich uit te spreken over dit onderwerp. Al snel wordt je als ‘onverdraagzaam’ of op zijn minst bekrompen bestempeld. Of ingedeeld bij het ‘rechtse kamp’, waar men zich vaak wel uitspreekt ‘tegen’ transgenders.

Een sprekend voorbeeld van de angst van mensen om zich uit te spreken over het onderwerp “wat is een vrouw”. Het populaire antwoord is: “Iedereen die zich identificeert als vrouw”.

Wet Conversiehandelingen

Op dit moment is de “[Wet strafbaarstelling conversiehandelingen](#)”, ook wel de wet tegen homogenezing genoemd, nog steeds in voorbereiding.

In deze wet, zo is de bedoeling, wordt gesteld dat het niet meer toegestaan is “de seksuele gerichtheid of genderidentiteit van mensen te veranderen tot *de heersende norm*”. Dat is een hele brede waaier en [heeft tot veel discussie](#) geleid.

Is er wel consensus?

Dat deze wet ingevoerd wordt en er gesproken wordt over ‘*de heersende norm*’ doet afbreuk aan de vermeende, eerder genoemde, ‘consensus’ dat iedereen die zich identificeert als zijnde van een bepaald geslacht daar ook toe behoort.

Wie ogen en oren te kost geeft hoort mensen in privé omstandigheden, maar ook in de politiek en online vaak ageren tegen wat men noemt de ‘woke agenda’ en deze zogenaamde consensus. Het verzet tegen bepaalde opvattingen omtrent gender is veel breder dan wordt gedacht.

Daarnaast begint ook de wetenschap steeds vaker en openlijker te twijfelen of het nu wel zo verstandig is om mensen, vaak al op jonge leeftijd, bijvoorbeeld puberteitsremmers te geven.

Wat is een transgender?

Een transgender is iemand die een “genderidentiteit en/of -expressie heeft die niet overeenkomt met het biologische geslacht”. Transgender mensen omvatten hen die zich “non-binair, bigender, pangender, genderfluïde, agender of van het derde geslacht noemen, wat voorheen wel werd samengevat onder de term transgenderisme en tegenwoordig voornamelijk als genderqueer wordt aangeduid.” ([Wikipedia](#))

Verder schrijft Wikipedia er over: “Wanneer iemand het als een psychisch probleem ervaart dat de eigen genderidentiteit en het geboortegeslacht niet overeenkomen, kan er sprake zijn van genderdysforie.”

Over genderfysforie en transgender

De GGD zegt dat je een transgender bent ingeval je je “een meisje voelt terwijl je als jongen geboren bent. Of je je een jongen voelt terwijl je als meisje geboren bent.” Dat heet transgender volgens de GGD.

“Als jij je niet fijn voelt met het geslacht waarmee je bent geboren, met jouw jongens- of meisjeslichaam, dan heet dit ‘genderdysforie’. Dit betekent letterlijk ‘onvrede met je geslacht’.” (GGD).

De begrippen zijn voor de buitenstaander nauwelijks uitelkaar te houden. [Genderdysforie](#) is “een gevoel van onvrede (dysforie) met het geboortegeslacht. Dit komt bij genderdysfore personen niet overeen met hun genderidentiteit, het geslacht dat ze ervaren.”

Het UMCG [schrijft](#): “Mensen met genderdysforie hebben een sterk gevoel van onvrede met het geslacht waarmee ze geboren en opgegroeid zijn. Het gender past niet bij hoe ze zich voelen en hoe ze zich willen uiten”.

Kortom: iemand die zich ontevreden voelt met het eigen geslacht heeft genderdysforie. Zodra besloten wordt daar ook daadwerkelijk iets mee- of aan te gaan doen spreken we van een ‘transgender’.

Dit kan erg breed zijn. Een man kan in zijn paspoort zijn geslacht laten veranderen in ‘vrouw’ (of vice versa) zonder ook maar enige ingreep. Voor een buitenstaander is dan niet te zien dat deze persoon ‘transgender’ is.

Tot een paar jaar geleden werd het begrip ‘transgender’ vooral gebruikt voor mensen die daadwerkelijk (operatief) van geslacht veranderd waren. Tegenwoordig worden mensen die zich ‘uiten als van het andere geslacht’ ook zo bestempeld.

In de bron zit echter altijd onvrede over het eigen biologische geslacht: genderdysforie.

In de medisch-wetenschappelijke wereld komen steeds meer vragen of de huidige praktijk, waarbij soms al op zeer jonge leeftijd kinderen “puberteitsremmers” ([chemische castratie!](#)) krijgen die ondanks de beweringen **niet** omkeerbaar zijn wel zo’n goed idee is.

Wanneer specialisten hierin geconfronteerd worden hiermee worden ze boos en [willen ze niet meer verder praten](#) ..

Genderdysforie komt al op jonge leeftijd voor

— *Genderdysforie komt al op jonge leeftijd voor. Bij de meeste kinderen verdwijnt deze echter. Het is wijs om bij prepuberale kinderen voorzichtig te zijn met een complete sociale rolwisseling. Dat concludeert [psycholoog Thomas Steensma](#) op basis van zijn promotieonderzoek. Uit alle studies die tot nu toe hierover zijn gepubliceerd, komt naar voren dat ongeveer 16 procent van de kinderen die genderdysforie zijn, dat ook in de puberteit nog zijn. ([Medisch Contact](#))*

Veel ouders denken dat deze vroege signalen duiden op genderdysforie bij kinderen en gaan deze ‘keuze’ van vaak zeer jonge kinderen bevestigen door hen in kleding van het andere geslacht naar school te laten gaan, behandelingen te (laten) starten enzovoorts.

Onrust over behandeling genderdysforie

Inmiddels zijn in Amerika al [de eerste rechtszaken](#) gestart waarbij kinderen die als transgender waren gelabeld en in transitie zijn gegaan hun ouders en artsen aanklagen hiervoor omdat ze, achteraf gezien, geen transgender waren.

Kinderen en jongeren met genderdysforie moeten in Noorwegen niet langer met puberteitsremmers, hormonen en operaties worden behandeld. Dat verklaarde de Noorse onderzoeksraad voor de gezondheidszorg onlangs.

— *Artsen die transgenderzorg verlenen in Nijmegen en Amsterdam zeggen te weinig te weten over de doelgroep en de effecten op de lange termijn. Ondertussen voelen zij zich onder druk gezet door de lange wachtlijsten. „Alle onderzoeken die er zijn, komen van onszelf.”* ([Gelderlander](#))

— *De oorspronkelijk Nederlandse behandeling met puberteitsremmers ligt steeds vaker internationaal onder vuur. [...] Tot 2010 meldden zich in Nederland gemiddeld zo'n 200 patiënten per jaar bij een genderkliniek, onder wie zo'n 60 kinderen en jongeren. Rond 2013 verdubbelt plots het aantal aanmeldingen en vanaf dat moment gaat de lijn steil omhoog. In 2022 staan er **bijna 6.000 mensen** op de wachtlijst en zijn er ruim 5.000 in behandeling, **onder wie zo'n 1.600 minderjarigen.*** [...] ([NRC](#))

In Noorwegen, Finland, [Zweden](#) en het Verenigd Koninkrijk is inmiddels het gebruik van puberteitsblokkers beperkt, zo meldt het [Reformatorisch Dagblad](#).

— *Naar het oordeel van de Noorse onderzoeksraad voor de gezondheidszorg ontbreekt de wetenschappelijke basis voor medisch ingrijpen bij minderjarigen die onvrede met het eigen geslacht hebben. Daar komt bij dat de meeste ingrepen onomkeerbaar zijn en veel risico's met zich meebrengen. Reden waarom de onderzoeksraad in een rapport stelt dat de genderbevestigende zorg in Noorwegen moet worden herzien.*

Gendertransitie in Noorwegen moet een uitzondering worden, niet de regel, en men gaat zich daar meer richten op professionele hulp van de huisarts en psycholoog.

— *Christopher Gillberg, hoogleraar en psychiater aan de Sahlgrenska Academy in Göteborg, noemde de hormonale en chirurgische behandeling van minderjarigen met genderdysforie een „groot experiment.”* ([RD](#)).

De vraag is of mensen die van geslacht veranderen hier wel daadwerkelijk gelukkig van worden; niet alleen is het een ingrijpend proces en moeten ze een leven lang medicijnen blijven gebruiken, ook is het zelfmoordcijfer onder deze groep extreem hoog ([vijf tot tien keer hoger](#)).

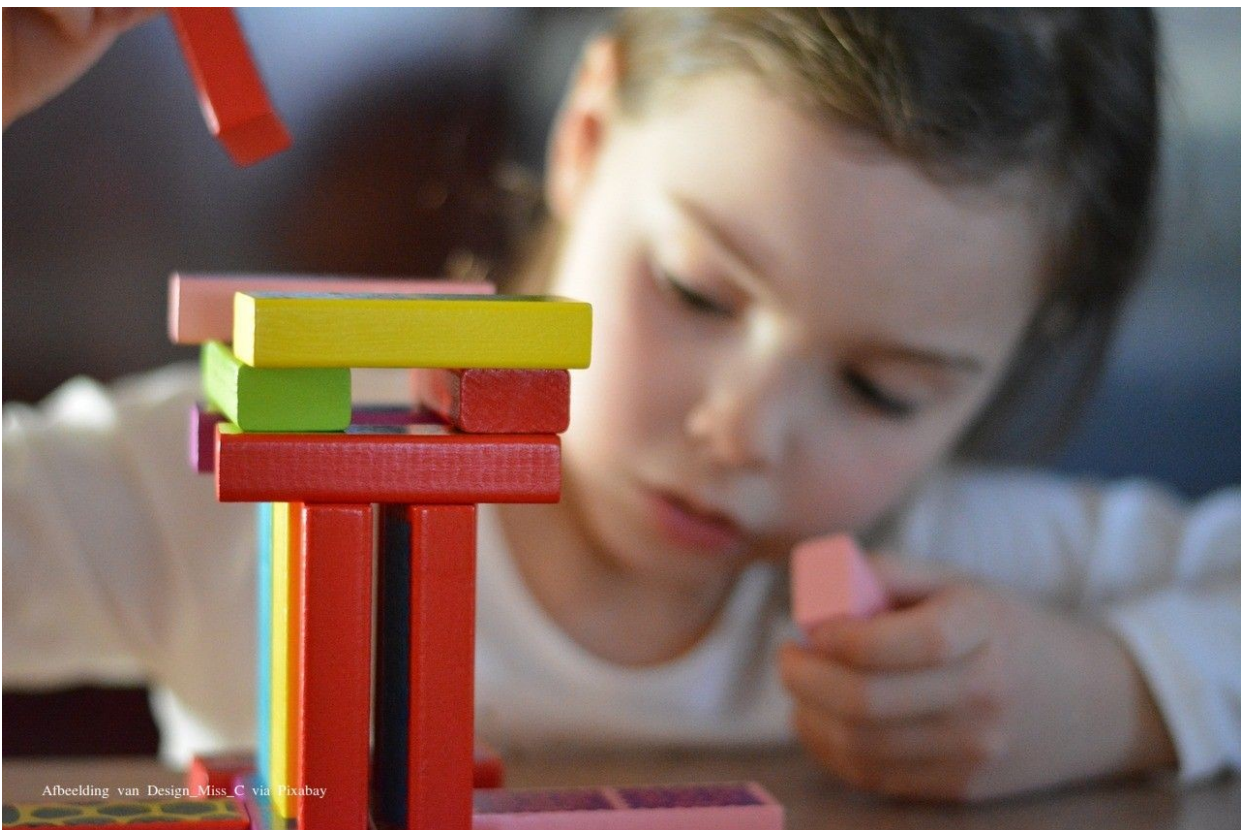
Invloed Sociale media

Zie ook uitzending Uitgelicht, Family7, “Uitgelicht! 14 maart 2023 - Elise van Hoek over genderdysforie en lesmateriaal op scholen” <https://www.youtube.com/watch?v=2zXJFzKrEI>

— *Was de typische ‘transseksueel’ vóór deze hausse een volwassen man, de grote groei zit nu bij jongeren, vooral meisjes (75 procent). [...] Wat opvalt is dat bij veel van deze jongeren sprake is van bijkomende psychische klachten, er zijn onverwerkte trauma’s of zij worstelen met hun seksualiteit. Een op de vier heeft een stoornis in het autismespectrum. [...]*

*Is het toeval dat die explosie samenvalt met de spectaculaire groei van de sociale media rond diezelfde tijd? De statistieken tonen een frappante gelijkenis. En als dit te maken heeft met maatschappelijke acceptatie, waarom dan hoofdzakelijk meisjes, terwijl meisjes vanouds meer ruimte krijgen voor gendernonconform gedrag dan jongens? Daarnaast manifesteren zich, ook in Nederland, steeds vaker spijtoptanten, die menen dat zij ten onrechte aan deze **onomkeerbare** behandeling zijn onderworpen. Zij voelen zich gepusht en onvoldoende tegen zichzelf in bescherming genomen. [...]*

Ook over de langetermijnbijwerkingen van puberteitsremmers wordt steeds meer bekend. Deze GnRH's (Gonadotropin Releasing Hormone) verstoren de fysieke seksuele ontwikkeling, belemmeren de ontwikkeling van het botstelsel (osteoporose), kunnen anorgasmie en onvruchtbaarheid veroorzaken en het vermogen om rationeel beslissingen te nemen verstoren. (NRC)

Schadelijke gevolgen voor de gezondheid

Voormalig case-manager Jamie Reed, werkzaam bij een “Transgender Center” in Washington en absoluut voorstander van vrije keuze op dit gebied, [klapte recent uit de school](#) en trekt als klokkeluiders aan de bel.

— “Almost everyone in my life advised me to keep my head down. But I cannot in good conscience do so. Because what is happening to scores of children is far more important than my comfort. And what is happening to them is morally and medically appalling.”

Zij maakt duidelijk dat de behandelingen onomkeerbaar zijn en zeer veel schade aanrichten bij jonge mensen. Ze kon er niet meer mee leven en heeft haar baan opgezegd. (zie ook [Daily Mail](#))

Het onderzoek in Nederland, dat vaak als ‘gidsland’ op dit gebied geroemd wordt, is volstrekt onvoldoende. Zo is er bij onderzoek “uit ethische overwegingen geen controlegroep”.

— In oktober publiceerde het Amsterdam UMC een onderzoek waaruit bleek dat zeker 98 procent van de jongeren die na puberteitsremmers aan geslachtshormonen begonnen, jaren later nog hormonen gebruiken. [...] Internationaal groeien de twijfels over die langetermijneffecten. Gezien het jonge vakgebied is daarover nog weinig bekend. Waar de site van de Britse gezondheidsdienst NHS het effect van puberteitsremmers eerst „volledig omkeerbaar” noemde, staat sinds juni 2020 dat „weinig bekend” is over de langetermijneffecten, bijvoorbeeld op de „hersenontwikkeling” of „botten”. [...] Blijft staan dat veel nog niet bekend is over puberteitsremmers, erkennen Claahsen en Hannema. Claahsen is benieuwd naar de effecten op het hart en vaten, botten, en de psychosociale ontwikkeling. „Dan heb ik het over twintig of dertig jaar.” ([NRC](#))

Sommige zogenaamde puberteitsremmers onomkeerbaar

Met andere woorden: aan tieners, al voor de puberteit begint en zij nog helemaal niet weten of ze überhaupt transgender zijn, wordt medicatie gegeven die (waarschijnlijk) onomkeerbare en schadelijke effecten op hun gezondheid hebben en waarvan we pas “over twintig of dertig jaar” de gevolgen zullen zien.

Later je behandeling (tijdelijk) stoppen om zaadcellen in te vriezen

Kun of wil je niet wachten met puberteitsremming? Dan is er later in de behandeling ook nog een mogelijkheid om zaadcellen in te vriezen. Je moet dan minstens 3 maanden stoppen met de hormoonbehandeling, zodat de testosteron in je lichaam weer op gang komt en zorgt voor zaadproductie. Hoe lang dat duurt is niet te voorspellen. Als je ook al een periode vrouwelijke hormonen hebt gebruikt (oestrogenen) kan het zo zijn dat de productie van zaadcellen nooit meer op gang komt. Je bent dan onvruchtbaar.

Ondertussen kan de testosteron in jouw lichaam z'n werk doen en kan bijvoorbeeld je baardgroei beginnen of je stem lager worden.

(Screenshot [website Amsterdam UMC](#), September 2023)

Dit wordt bij duizenden(!) jongeren in Nederland gedaan! De aantallen jongeren die wereldwijd worden behandeld zijn onbekend. Wat wel duidelijk is, is dat [er vaak ernstige fouten worden gemaakt](#). En deze fouten zijn **onomkeerbaar**, zo schrijft onderzoeksjournaliste Hannah Barnes.

— “Achteraf verbaast ze zich hoe makkelijk het ging. Het traject binnen de genderpoli werkt als een trechter, zegt Iris. ‘Alles leidt naar de diagnose genderdysforie.’” ([Volkskrant](#))

Het Gevoelde Geslacht

Biologisch gezien is, door de bank genomen, het DNA bepalend voor het geslacht. De verruiming die nu gangbaar is dat het ‘gevoelde geslacht’ (aangeduid als ‘gender’) maatgevend is.

Medici gaan daar veelal in mee. Niet eens zozeer, zo blijkt regelmatig, omdat ze denken dat dat klopt maar omdat het een ‘oplossing’ is voor ‘een probleem’. Maar wélk probleem hebben we het dan over? Dat is iets wat niet meer gezegd mag worden, want anders wordt je als medicus gecancelled.

Het is niet voor niets dat, zoals eerder gemeld, jongeren met een autismespectrumstoornis (ASS) vaker variaties vertonen in genderidentiteit en gendergedrag dan jongeren zonder ASS.

“De naamsverandering van Genderidentiteitsstoornis (DSM-IV) naar Genderdysforie (DSM-5) is gekozen om de diagnose minder stigmatiserend te laten zijn door te verwijzen naar een gevoel in plaats van een stoornis.” ([VKJP](#))

We hebben het hier mijns inziens wel degelijk over een probleem in de psyche van de mens, in het gevoelsleven. Om welke reden dan ook. Is een vermindering (eufemistisch “transitie” genoemd) van een gezond mens middels medicatie en eventuele operaties de oplossing daarvoor? Of zijn er andere oplossingen mogelijk?

De Bijbel en genderdysforie?

Het zal u wellicht niet ontgaan zijn dat ik op bepaalde punten voor ‘evangelische begrippen’ een afwijkend standpunt heb, bijvoorbeeld over het [homohuwelijk](#).

In Evangelische en orthodoxe kring is het ‘homohuwelijk’ (nog) niet geaccepteerd. Er wordt niet veel over gesproken maar in kerken en gemeenten van evangelische signatuur is een homoseksuele relatie in de meeste gevallen simpelweg sowieso niet geaccepteerd. Genderdysforie of transgenders? Dat is in ‘onze’ kring helemáál een brug te ver.

Wat zegt de Bijbel eigenlijk over genderdysforie? Veel mensen zijn enorm kort door de bocht over het onderwerp. De een zegt “niets”, de ander komt met een verhandeling om zijn of haar eigen standpunt te onderbouwen.

Man en vrouw schiep hij ze

Eén van de meest gehoorde argumenten tegen geslachtsverandering is dat de Bijbel zegt dat God de mensen heeft geschapen als mannelijk en vrouwelijk: “En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze.” (Genesis 1:27).

Zo is de mens inderdaad geschapen. Wil dat zeggen dat de mens voor altijd zo moet blijven? De Bijbel kent, op het eerste gezicht, geen discussie hierover immers: “transgender” was in de Bijbelse tijden, zelfs tot enkele decennia geleden hier ook, onmogelijk.

Als we denken aan “Man en vrouw schiep hij ze” en dit als argument willen aanvoeren tegen geslachtsverandering dan moeten we ons ook bedenken dat deze tekst gaat over de Schepping, de tijd vóór de zondeval. Een schepping waarvan God zag en zei dat deze goed was, zoals Hij het bedoelde.

In die tijd leven we niet meer. Kijk om je heen. Oorlogen, hongersnood, armoede. De leugen regeert (letterlijk, kijk naar regeringsleiders). Jezus zei dat de satan de vader van de leugen is en het is duidelijk dat satan de heerser over deze wereld is.

Een man in vrouwenkleding!?

Een ander gehoord ‘bijbels argument’ is dat een man geen vrouwenkleding mag dragen en een vrouw geen mannenkleding. Dit argument werd vroeger ook al aangehaald om travestie te veroordelen maar ook om meisjes te verbieden (nog steeds, in sommige kringen) om een broek te dragen.

In het geval van transgenders gaat het echter vaak verder, men laat vaak daadwerkelijk zijn- of haar geslacht veranderen. Zoals al aangegeven, zoiets was tot voor een paar decennia geleden in Nederland niet eens mogelijk, laat staan in de tijd van de Bijbel.

Toch zegt de Bijbel er dus wel iets over:

De kleren van een man mogen niet door een vrouw gedragen worden, en een man mag geen vrouwenkleding aantrekken, want ieder die dat doet, is voor de HEERE, uw God, een gruwel” (Deuteronomium 22:5). God geeft geen expliciete reden voor dit gebod, maar waarschijnlijk had de bestaande praktijk van het verwisselen van kleding te maken met seksuele immoraliteit en tempelprostitutie bij omliggende volken. ([BijbelWoord](#))

Het is, zie ook de verwijzingen naar het Nieuwe Testament in het artikel op [BijbelWoord](#), Bijbels gezien niet de bedoeling dat een man zich uitgeeft voor een vrouw of een vrouw voor een man.

Biologisch disfunctioneren

De mens is, na de zondeval, in een gebroken, een vervallen, staat geraakt. Geestelijk en lichamelijk. Betekent dit dat we dit verval, deze *genderverwarring*, ook moeten accepteren binnen de kerk? Is dat een excuus om van de Bijbelse norm af te wijken?

Persoonlijk ben ik tot de overtuiging gekomen dat dit disfunctioneren in het gevoelsleven van een mens wél als ‘zondig’ gezien kan (en mag) worden, misschien zelfs moet, vanuit de optiek van de heiliging van het volk (Israël, OT) c.q. de gemeente (NT).

Waarbij we echter moeten vaststellen dat dit “de oude mens” is (het lichaam en de geest). Maar bovenal dat DĒ ZONDE van de mens is: het niet erkennen van Christus.

Als iemand Christus erkent, is er GEEN veroordeling voor die mens meer en zal hij, of zij, dan ook niet (meer) verloren (kunnen) gaan. Oók niet als er sprake is van, biologisch gezien, disfunctioneren op geestelijk of seksueel gebied.

Verder ben ik van mening dat we mensen die hier onder gebukt gaan niet onze kerken en gemeenten uit moeten zetten, een zwaar schuldgevoel aan moeten praten of als “zondaars” publiek in de hoek moeten zetten.

Binnen de gemeente kun je wel als richtlijn hebben dat iemand die biologisch disfunctioneel is bepaalde taken niet kan- of mag uitvoeren. Immers, dit geldt op allerlei vlakken.

Als iemand een disfunctionerende *heteroseksuele* relatie heeft, zet je die ook niet in als oudste voor pastorale zorg of huwelijkszorg toch? Wat de wereld om ons heen doet, is voor ons niet maatgevend.

Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u immers niet alleen hen die binnen zijn? Maar hen die buiten zijn, oordeelt God. En doe de kwaaddoener uit uw midden weg. (1 Korinthe 5:12-13)

Wat wel relevant is, voor *iedereen* in deze maatschappij, is wat de kinderen in deze wereld op dit moment door medici en psychologen wordt aangedaan op dit vlak.

De schade die in sommige gevallen op lichamelijk en geestelijk gebied wordt aangericht is onomkeerbaar, daarover is geen twijfel mogelijk. Daar mogen we ons daarom wel degelijk, op basis van alleen al medisch-ethische argumenten, tegen verzetten.

Zie ook:

- [LHGBT en DE BIJBEL \(de Nashville Verklaring\)](#)
- [LGBTQI+ en Humberto Tan's interview met Intersekse mensen](#)

Laatste update:

22 september 2023 (Amsterdam UMC, onvruchtbaarheid; verwijzing VKJP; kleine tekstuele aanpassingen)

Door: R. Brinkman, www.bijbelstudie.info